

spøiselsen i ethvert Fald maatte have en anden Form, hvis den ikke skulde umuliggjøre den Fortolkning, jeg her har fremført.

Indenrigsministeren (Lohjese n): Jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til de Vædringsforslag, som ere stilled i det ærede Udvalgs Erklæring. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1, som gaar ud paa, at hele den projekterede Linie mellem Østerbro og Hellerup skal udgaa, vil jeg dog henstille til ærede Medlemmer, om dette Forslag virkelig fortjener at vedtages. Spørgsmaalet om denne Bane er ingenlunde bragt frem af det sjællandske Jernbaneselskab. Da Ministeren under 6te Juni 1873 i en ganske anden Anledning skrev til det sjællandske Jernbaneselskab, udtalte han Følgende: „Hermed skal jeg“ — det er Ministeren, som taler i Skrivelsen — „henlede Selskabets Opmærksomhed paa, at der blandt Beboerne af den østlige Del af Kjøbenhavn er stærk Stenning tilstede for, at der tilveiebringes en Forbindelse mellem denne Del af Staden og Jernbanen ved Anlægget af en Jernbanestation i Grønningen eller ved Østerport. Idet Ministeriet maa erkjende, at denne Stemmning ikke savner Berettigelse og idet jeg derfor anser det for ønskeligt, om dette Ønske kunde imødekomes, skal jeg ubede mig en æret Udtalelse fra Bestyrelsen, om ikke Selskabet maatte være villigt til at tage Udspøiselsen af dette Foretagende i sin Haand.“ Ærede Medlemmer ville altsaa se, at der ikke fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side foreligger noget Ønske om at sætte Sagen i Scene, men at det tværtimod er Regjeringen, som har bragt denne Sag frem, bevaaget dertil ved Ønsker fra den Del af Kjøbenhavn, som ligger fjernt fra Jernbanegaarden ved Vesterbro, men som naturligvis maa ønske at komme i nærmere Forbindelse med det sjællandske Jernbanenet. Derpaa svarede Selskabet ved at lade dette Anlægs sandsynlige Rentabilitet undersøge, og efter denne Undersøgelse, der skete faaet af Teknikere som af de paa Rentabiliteten af slige Anlæg Forstandige, kom Selskabets Direktion i den trykte Piece, den fremsendte til Plenarbestyrelsen, til det Resultat, at dette Anlæg vilde give en aarlig Underbalance af 12,000 Rb. Da jeg selvfølgelig ikke kan tænke paa at oplæse den hele Piece, skal jeg kun tage et enkelt Stykke deraf, som tydelig betegner den Stilling, Direktionen indtager til dette Anlæg. Den skrev: „Det her omhandlede Foretagende vil derfor“ — paa Grund af de 12,000 Rb.s Underbalance — „efter Direktionens Anskuelse ikke kunne anses for i og for sig fordelagtig; men vi antage dog, at det i en ikke meget fjern Fremtid vil kunne udvikle sig faaledes, at det i Forbindelse med Selskabets øvrige Baner nogenlunde vil kunne bære sig. Det kan heller ikke negtes, at der er en tildels begrundet Trang til et nyt Udgangspunkt for en Jernbane ved den østlige Ende af

Byen, navnlig for Lystreisende til Nordsjælland, for hvilke den nuværende Banegaards fjerne Beliggenhed er generende, og det vil efter vor Anskuelse rimeligvis være fordelagtigere for Selskabet at søge at imødekomme denne Trang, forinden de derfra hidrørende Krav have vundet forøget Styrke, og medens Grundene til Anlæg af en Banegaard paa et passende Sted endnu i det Væsentlige ere ubebyggede og kunne faas for nogenlunde taalelige Priser.“ Ærede Medlemmer ville heraf se, at Direktionen, som henvender denne Udtalelse til Plenarbestyrelsen, er langtfra at have store Forventninger om dette Anlæg, men tydelig nok viser, at det vil give en aarlig Underbalance. Man vil imidlertid ikke paa dette Punkt, som uregtelig paa ikke faa andre, lade sig drive frem af den offentlige Mening; men da Ministeriet og den offentlige Mening have udtalt sig for Ønskeligheden af et saadant Anlæg, vil man tiltrods for denne Underbalance indlade sig derpaa, da Anlægget, naar det kommer ind i hele Komplexen af Baner, dog maaske i Fremtiden vil kunne bære sig. Det er dette Anlæg, som de Herrer ville sjerne af Loven, og jeg antager, at det sjællandske Jernbaneselskab, naar det sker, vil anse sig fritaget for den moralske Forpligtelse, det gjennem sin Skrivelse til Ministeriet har paataget sig. Selskabet vil vistnok gjøre dette med stor Glæde, men om de Herrer virkelig ville opnaa noget Godt for Jernbanesænetes Udvikling omkring denne Stad ved at give Kjøbenhavns østlige Del med Alt, hvad dermed staar i Forbindelse, en Anvisning paa, at et Interessentskab muligvis vil anlægge dette lidet rentable Stykke Jernbane for at lægge en Jernbane til Hørsholm, kan vistnok være underkastet en alvorlig Tvivl. Jeg tror ikke, at den østlige Del af Kjøbenhavn sætter en saa særdeles stor Pris paa en Forbindelse med Hørsholm, en By, for hvilken jeg nærer den største Agtelse, men som jeg dog ikke kan tillægge en saadan Betydning, at den østlige Del af Hovedstaden kan nære et brændende Ønske om at komme i Forbindelse med den. Imidlertid kan jeg godt forstaa, at man kan ønske den østlige Del af Kjøbenhavn og de sig udviklende Havnesforhold satte i Forbindelse med det store sjællandske Jernbanenet og derved gennem med alle andre Baner, med hvilke de sjællandske Jernbaner staa i Forbindelse. Dette forekommer mig at være et formaal, hvorpaa der kunde offres Noget, men at ville fri det sjællandske Jernbaneselskab for — lad os sige det rent ud — dette Offer for Kommunitationen, imod Udgiften til en Hørsholmsbane, forekommer mig at være et yderst ubetænksomt Skridt, som det derfor er min Pligt paa det Bestemteste at fraraabe Thinget; jeg har da gjort, hvad der fra min Side kan gøres i denne Sag. — Hvad angaar Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3, ville ærede Medlemmer se, at de ere knyttede til den samme Bestem-